



Fråga om möjligheten att tillgodose behovet av dagvattenhantering bättre på annat sätt än genom en allmän anläggning.

En fastighetsägare har uppfört ett nytt bostadshus på sin fastighet och hade för avsikt att ta hand om dagvattnet lokalt genom en stenkista. Kommunen ansåg dock att det fanns ett behov av en anslutning till den kommunala allmänna anläggningen eftersom det fanns ett missnöje med dagvattensituationen bland flera av fastighetsägarna i området. Kommunen upprättade därför en förbindelsepunkt. Fastighetsägaren menade att anslutning av dagvattnet p.g.a. förbindelsepunktens läge inte är möjlig utan pumpning samt att fastigheten inte har behov av dagvattentjänsten eftersom man tar hand om dagvattnet på ett bra sätt inom fastigheten.

Kommunen anförde att det är ett tätbebyggt bostadsområde, att det är ett omvandlingsområde med stora topografiska skillnader med mycket berg och att behovet bäst tillgodoses genom den upprättade förbindelsepunkten. Kommunen har inte ifrågasatt att pumpning behövs och tillagt att kommunen inte kan åläggas något ansvar för en sådan pump eftersom behovet beror på förhållandena på fastigheten.

Lagen om allmänna vattentjänster innebär skyldigheter för fastighetsägare att betala avgifter och om fastigheten finns inom va-anläggningens verksamhetsområde och den med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön behöver en vattentjänst och behovet inte kan tillgodoses bättre på annat sätt. Vid bedömning av nämnda behov ska särskild hänsyn tas till i vilken utsträckning jämförda alternativ tillgodoser intresset av en god hushållning med naturresurser.

Tak- och dränvatten är enklast att samla upp och lämpligast att leda bort genom ledningar. Typiskt sett omhändertas vattnet utan att större mängder försvinner genom infiltration eller ytavrinning. För övrigt dagvatten gäller att en förhållandevis stor del ofta initialt omhändertas genom naturlig infiltration i marken. Stora mängder dagvatten på en tomt som inte leds bort genom ledningsnät kommer normalt ändå att på ett eller annat sätt rinna bort från tomt. För omhändertagande av sådant vatten kan huvudmannen ordna nödvändiga anordningar och när detta skett finns stöd i vattentjänstlagen för att ta ut avgifter för en sådan vattentjänst. I detta fall har dock kommunen hänvisat till att förbindelsepunkt upprättats.

Kommunens taxekonstruktion vad gäller avgifter för dagvattentjänster medger att dagvattnet med ett undantag hanteras på det sätt som respektive fastighetsägare önskar. Undantaget gäller den tjänst som kommunen nu begär avgift för, dvs. omhändertagande av tak- och dränvatten genom en för ändamålet upprättad förbindelsepunkt.

VA-nämnden bedömer att fastighetens uppenbara behov av anordningar för avledning av dagvatten med större fördel borde kunna tillgodoses på annat sätt än genom den upprättade förbindelsepunkten. Vattnet försvinner visserligen inte från bostadsområdet med den valda lösningen men den innebär ändå sådana kvaliteter att fastighetsägarna får anses ha visat att omhändertagandet av tak- och dränvattnet med större fördel kan ordnas inom tomt. än genom den allmänna anläggningen.

Fastighetsägarna är mot denna bakgrund inte avgiftsskyldiga under nuvarande förhållanden. Deras yrkande om återbetalning ska vid dessa bedömningar bifallas.

Va-nämndens ärende nummer: BVa 35 Va 12/11

Gilbert Nordenswan